



Asian Research Association

INDIAN JOURNAL OF MULTILINGUAL RESEARCH AND DEVELOPMENT



The usage of Eval and Viyankol verbs in Purananuru

புறநானூற்றில் ஏவல், வியங்கோள் வினைச்சொற்களின் பயன்பாடு

AL. Sharan Suklam ^{a*}, GG. Navin ^a

^a Department of Modern Language, Sultan Idris Education University, 35900 Tanjung Malim, Perak, Malaysia.

*Corresponding author Email: sharansuklam@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2311>

Received: 07-12-2022; Revised: 27-01-2023; Accepted: 06-02-2023; Published: 17-02-2023



Abstract: Purananuru is one of the books from the Ettuttokai Compilation from the eighteen books of classical Tamil literature Patinen Merkanakku. There are four hundred poems in Purananuru from various poets and various places compiled as one book. Among Tamils, life was surrounded by four main concepts which are virtue, wealth, love, and the afterlife, this book of poems consists of three main concepts of life as stated before which is a virtue, wealth, and the afterlife as related to Puram. Everyone knows that the word Puram means outside. But here the word has been used in the position of the external discipline of life. It was called Purananuru because it has four hundred poems about external discipline. This study aims to find the verbs of eval and viyankol in these four hundred poems and explain their usage. The researcher has found such verbs in twelve places from the poems and explained their usage. He has also analyzed the connection between the sections of the poems (tinai) and the words found earlier. The origin and meaning of eval and viyankol verbs found in poems were discussed in this study. It has been found that these types of verbs are included in these poems that praise the king and the hero because the verb eval and viyankol appear only in the Munnilai. Through this research, the researcher has learned the duty of analyzing such morphological elements with Tamil literary texts and bringing the needs of the times to the youth through this literature. Ancient Tamil language can also be studied through this along with vocabulary.

Keywords: Puranaanuru, Eval Vinai, Viyankol Vinai, Tamil Grammar

Language: Tamil

முன்னுரை

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பு இலக்கியங்களை அகம், புறம் என்றே பிரித்தனர். அறம், பொருள், இன்பம் என்ற பிரிவுகளைத் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பேற்றாலும் திருக்குறளுக்குப் பின்னே அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அகவொழுக்கம் என்பது வீட்டு வாழ்க்கையையும், புறவொழுக்கம் என்பது நாட்டு வாழ்க்கையையும் மையப்படுத்தி பாடப்பட்டது ஆகும். சங்க இலக்கிய எட்டுத்தொகை நூல்களில், அக இலக்கியங்களாக ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்தும் அமைகின்றன. பதிற்றுப்பத்தும் புறநானூறும் புற இலக்கியங்களாக அமைகின்றன. பரிபாடல் என்பது பொதுநிலையாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. புறநானூற்றில் பல பாடல்கள் சிதைந்துள்ளன. புறநானூற்றைச் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்தவர் முனைவர் உ. வே. சாமிநாதையர் ஆவார். இது சங்க இலக்கியப் பட்டியலில் இறுதியாகத் தொகுக்கப்பெற்று இணைக்கப்பட்டது. 157 புலவர்கள் வெவ்வேறு இடத்தில், வெவ்வேறு காலத்தில், வெவ்வேறு சமூகத்திலிருந்து தோன்றி 178 பேரரசர்களையும் சிற்றரசர்களையும் பற்றிப் பாடியுள்ள தொகுப்பாக இவ்விலக்கியம் அமைந்துள்ளது (Sujata, 2007).

புறநானூற்றுப் பாடல்களின் அடிக்குறிப்புகள் திணை, துறைகளைச் சொல்கின்றன. திணை என்பது அப்பாடலின் வகையை விளக்குவதாகும். இயற்கை சார்ந்த பாகுபாட்டு முறையானது சங்கத் தமிழர் இலக்கியத்துக்கே உரித்தான சிறப்பியல்பு. துறை என்பது பாடல் வகையைச் சார்ந்தது. வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, நொச்சி, வாகை, பாடாண் ஆகிய திணைகள் கால்நடைகளைக் கைப்பற்றுதல், கால்நடைகளை மீட்டல், படையின் தாக்குதல், தாக்குதலைச் சமாளித்தல்,



கோட்டையைக் கைப்பற்றுதல், கோட்டையைக் காப்பாற்றுதல், தீர்மான தாக்குதல், வெற்றி கொள்ளுதல், தனிமனிதரை அல்லது தலைவரைப் பாடுதல் போன்ற வெளியுலகம் சார்ந்தவற்றை வகைப்படுத்தும் முறை தொல்காப்பியத்தைப் போன்று புறநானூற்றிலும் திணைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Sujata, 2007).

வினையெனப் படுவது வேற்றுமைக் கொள்ளாது

நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும். (நூற்பா 683)

தொல்காப்பியர் சொல்லாதிகாரத்தில் வினையியல் எனும் இயலில் முதல் நூற்பாவில் கூறுவதாவது, வினைச்சொல்லானது எந்தவொரு வேற்றுமையையும் ஏற்காது. ஆனால், வினைச்சொல்லானது காலத்தைக் காட்டுகிறது என்று கூறுகிறார் (Puliyur kesigan, 2012). ஒரு செயலையும் அதன் கால நிலையையும் குறிக்கப் பயன்படும் சொல்லே வினைச்சொல் என்று இலக்கணத்தில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. செயல் அல்லது நிகழ்ச்சி, அது நிகழும் காலத்தால் வேறுபடுத்தப்படுவதால், வினைச்சொல் காலத்தையும் சுட்டுவதாக வழங்குகிறது. இதனால், இதற்குக் காலக்கிளவி என்ற பெயரும் உள்ளது (Seeni Naina Mohammed, 2015). ஒரு மொழிக்கு அடிப்படையாக விளங்கும் சொற்களாகப் பெயரும் வினையும் இடம்பெறும் (Siddharthan, 2017). வினைச்சொல்லானது பெயர்ச்சொல்லைப் போல் இல்லாமல் அவை காலம் காட்டும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளதாக விளங்குகிறது. பொருளினது புடைப்பெயர்ச்சியைக் [கருத்தாவின் தொழிற்பாடு] குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல்லாகும் (Muthukumar, 2003). அதாவது, எழுவாயின் நிலைமாறுகையைக் குறிக்கும் சொல்லே வினை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலக்கணமானது அதற்கு முன்பே தோன்றிய இலக்கியத்திற்கும் அதற்குப் பின்பு தோன்றப்போகும் இலக்கியங்களுக்கும் ஒரு நெறிமுறையை, இயற்றும் ஒழுக்கத்தை முடிவு செய்வதாகும். ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு இலக்கியம் எவ்வாறு உறுதுணையாக இருக்கிறதோ அதுபோல அம்மொழியில் இருக்கும் இலக்கணமும் அம்மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இவ்வாய்வின் நோக்கமானது புறநானூறு என்னும் சங்க இலக்கியப் பாடலில் ஏவல், வியங்கோள் வினைச்சொற்களை அடையாளங்கண்டு அதன் பயன்பாட்டினை விளக்குவதாகும்.

ஆய்வு வரையறை

இவ்வாய்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்களில், புறநானூற்று உரையாசிரியர் புலியூர்க் கேசிகன் அவர்கள் இயற்றிய 'புறநானூறு: மூலமும் உரையும்' என்ற நூல் இவ்வாய்விற்குப் புறநானூற்றுப் பாடல்களை ஆராய்வதற்குத் துணைப்பரிந்தது. இந்நூலை மேற்கோளாகக் கொண்டு இதில் பாடல் எண் 6, 18, 27, 34, 35, 42, 51, 137, 212, 320, 373, 395 ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி ஏவல் வினை, வியங்கோள் வினைச்சொற்களை ஆய்வில் கண்டறியப்படும்.

ஏவல் வினையும் வியங்கோள் வினையும்

ஏவல் வினை

இலக்கண விதிப்படி வினைகள் ஏவல் வினை, கூற்று வினை என இருவகைப்படுகின்றது. வினைச்சொல்லைக் கொண்டு நாம் ஒருவரை ஏவலாம் அல்லது கட்டளையிடலாம். எடுத்துக்காட்டாக, தா என்பது ஒருவரை ஏவும் வினைச்சொல். இதைத்தான் ஏவல் வினையென்று இலக்கணம் கூறுகிறது. ஏவல் வினையானது ஏவியதும் பொருளால் முற்றுப்பெறுவதால், ஏவல் வினையை ஏவல் வினைமுற்று என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. ஏவல் வினை தெரிநிலையில் மட்டும் உண்டு. குறிப்புவினையில் இல்லை. எனவே, ஏவல் வினையானது விகுதி பெற்றோ, பெறாமலோ அமையும் வினைப் பகுதியாகும் (Seeni Naina Mohammed, 2015).

ஏவல் வினை முன்னிலையில் மட்டுமே வரும். அதாவது, நாம் யாரை நோக்கிப் பேசுகிறோமோ, அவரிடம் ஒன்றைச் சொல்வதாக அமைவதே ஏவல் வினையாகும் (Siddharthan, 2017). பெரும்பாலான ஏவல் வினைமுற்றுகள் ஆய், இ விகுதியைப் பெற்று, இலக்கிய வழக்கிலும் இயல்பு வழக்கிலும்



வருகின்றன. காட்டாகக், கூறாய் என்ற சொல்லைக் காணலாம். இந்த ஏவல் வினை உடன்பாட்டு, எதிர்மறை என இரண்டு வகை வினையிலும் தோன்றும். நீ ஓடு என்பது உடன்பாட்டு ஏவல் வினையாகும். எதிர்மறை ஏவல் வினையில் நீ ஓடாதே என்று வழங்கப்படுகிறது. ஏவல் வினை ஒருமையில் மட்டும் தோன்றாது பன்மையிலும் தோன்றுகிறது. அனைவரும் பாடுங்கள் என்பது பன்மை உடன்பாட்டு ஏவல் வினையாகும். பன்மை எதிர்மறை ஏவல் வினையில் அனைவரும் பாடாதீர் என்று வழங்கப்படுகிறது (Rajagopalachariyar, 2015).

முன்னிலைப் பன்மை ஏவல் வினைகளே மரியாதைப் பன்மையாக அமையும். காட்டாக, உடன்பாட்டு: தேடுங்கள் எதிர்மறை: தேடாதீர். ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றை ஏற்று வரும் விகுதிகள் ஆய், இ, அல், ஏல், ஆல் ஆகும். இதில் முதல் இரண்டு முக்கிய விகுதிகளைத் தவிர அல், ஏல், ஆல் விகுதிகள் எதிர்மறைப்பொருளைத் தர வல்லது (Siddharthan, 2017). பகுதியை மட்டும் கொண்ட அடிச்சொல்லும் ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றுகளாகும். நமது பேச்சு வழக்கில் பெரும்பகுதி விகுதியில்லாமல் வருவதையும் நாம் காணலாம் (Siddharthan, 2017).

வியங்கோள் வினை

வியங்கோள் வினையும் ஏவல் பொருளை உணர்த்துவதே ஆகும். ஆனால் வியங்கோளானது இருதிணையான உயர்திணை, அஃறிணை ஆகியவைகளுக்கும் மூவிடங்களான தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகியவைகளுக்கும் பொதுவாகவே தோன்றுவது அதன் சிறப்பாகும். இதன் விகுதிகள் பல வகைப்படும். ஏவல் வினையானது இருதிணைகளுக்கும் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாக அமையாததே ஏவலுக்கும் வியங்கோளுக்கும் உள்ள வேறுபாடாகும். வியங்கோள் வினையானது வாழ்த்தல், பழித்தல், ஆணையிடல் போன்ற உணர்வு வெளிப்பாட்டுப் பகுப்புகளின் கீழ் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது (Seeni Naina Mohammed, 2015).

வியங்கோள் வினைச்சொற்கள் தனி விகுதி அல்லது பின்னொட்டுகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை, இ, க, ய, அல், உம், இயர், ர் ஆகும். காட்டாக, வாழி, அருள்க, வாழிய, எனல், வேண்டும், வாழியர், செய்வீர் போன்ற சொற்கள் வியங்கோள் பின்னொட்டுகளைத் தாங்கி வந்துள்ள வினைச்சொற்களாகும். 'அவற்றுள் முன்னிலை தன்மை ஆயீடத்தொடும் மன்னாதாகும் வியங்கோள் கிளவி' என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவில் கூறுவதாவது, தன்மை முன்னிலையில் வியங்கோள் வினைச்சொற்களானது நிலைபெறாது என்று கூறியதன் காரணம் சில சொற்கள் வரக்கூடும் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். தன்மையில் வியங்கோள் பெரும்பாலும் வராததற்குக் காரணம் தன்னைப் புகழ்வதும் போற்றுவதும் தமிழ் மரபல்ல என்றுணர்ந்தே பயன்பாட்டில் குறைவானது என்பது மரபு சார்ந்த தகவலாகும் (Rajagopalachariyar, 2015).

புறநானூற்றில் ஏவல், வியங்கோள் வினை சொற்கள் ஆய்வு

ஏவல் வினைச்சொற்கள்

பாடல் 18: நீரும் நிலனும்!

முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்

பரந்து பட்ட வியன் ஞாலம்

தாளின் தந்து, தம்புகழ் நிறீஇ:

ஒருதாம் ஆகிய உரவோர் உம்பல்!

5

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் என்ற மன்னனைப் போற்றி குடபுலவியனார் என்பவர் பாடிய பொதுவியல் திணையைக் கொண்ட பாடலாகும். இதில் முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப், பரந்து பட்ட வியன் ஞாலம் என்ற அடிகளின் பொருளானது, எப்போதும் ஒலி எழுப்பும் கடல் சூழ்ந்த இந்நாவலன் தீவு என்பதாகும். முதலடியில் முழங்கு என்ற சொல்லானது ஒலி எழுப்பு என்னும் ஏவல் வினையைக் குறிக்கிறது. இதில் எந்தவொரு விகுதியும் இடம்பெறவில்லை.



பாடல் 35: உழுபடையும் பொருபடையும்!

.....

நினவ கூறுவல்: எனவ கேண்மதி!

அறம்புரிந் தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து

முறைவேண்டு பொழுதின் பதன் எளியோர் ஈண்டு 15

உறைவேண்டு பொழுதில் பெயல்பெற் றோறே

.....

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் எனும் மன்னனை நோக்கி வெள்ளைக்குடி நாகனார் எனும் பெரும்புலவர் பாடாண் திணையில் பாடிய இப்பாடலில் முறைவேண்டு பொழுதின் பதன் எளியோர் ஈண்டு, உறைவேண்டு பொழுதில் பெயல்பெற் றோறே என்ற வரிகளின் பொருளானது, அறமே நிலவும் அம்மன்னனின் அரசாட்சியிலே நீதி கேட்டு ஒருவர் வேண்டிட மழைத்துளியைக் காணவேண்டி பெருமழையைப் பெருவதுபோல் நீதி கேட்டவர் மனம் நிறையும்படி செய்வான் என்பதாகும். இதில் இருமுறை அமைக்கப்பட்டுள்ள வேண்டு என்ற சொல் வேண்டுவது என பொருள்படுகிறது. இச்சொல்லானது விகுதியில்லாமல் வினையடியை மட்டும் கொண்டுள்ள ஏவல் வினையாகும்.

பாடல் 212: யார் உம் கோமகன்?

.....

களமர்க்கு அரித்த விளையல் வெங்கள்

யாமைப் புழுக்கின் காமம் வீடூரா,

ஆரற் கொழுஞ்சூடு அங்கவுள் அடாஅ,

வைகுதொழின் மடியும் மடியா விழவின் 5

.....

கோப்பெருஞ் சோழனைப் போற்றி பிசிராந்தையார் அவர்கள் பாடிய பாடாண் திணைப் பாடலாகும். இப்பாடலில், வைகுதொழின் மடியும் மடியா விழவின் என்ற அடியின் பொருளானது அச்சோழனின் குடிமக்களில் உழவர்களும் செல்வ மிகுதியால் தொழில் தனை மறந்து திரிகின்ற நிலையை அடைவர் என்று கூறுகிறார் புலவர். இதில் வைகு என்ற சொல் பொழுது கழி என்ற ஏவல் வினையாக விகுதி ஏற்காமல் வந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

பாடல் 320: கண்ட மனையோள்!

.....

கணவன் எழுதலும் அஞ்சிக், கலையே

பிணைவயின் தீர்தலும் அஞ்சி, யாவதும்,

இவ்வழங் காமையின், கல்லென ஒலித்து,

மான்அதட் பெய்த உணங்குதினை வல்சி 10

.....

வீரை வெளியனார் அவர்கள் வேட்டுவத் தலைவன் ஒருவனைப் பற்றி அவனது இல்லக் கிழத்தி போற்றிப் பாடுவது போல இயற்றியுள்ளார் இந்த வாகை திணை பாடலை. இப்பாடலில் மான்அதட் பெய்த உணங்குதினை வல்சி என்ற அடியின் விளக்கமானது, மான் தோளின் மேல் பரப்பி உலர வைத்திருக்கும் திணையரிசி என்று பொருள்படுகிறது. இதில் உணங்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள



சொல் உலர்த்து என்னும் ஏவல் வினையின் பொருளைத் தருகிறது. இச்சொல்லும் ஏவல் விகுதி சேராமல் வந்துள்ளது.

பாடல் 373: நின்னோர் அன்னோர் இலரே!

.....

பகைவர் புகழ்ந்த அண்மை, நகைவர்க்குத் 35

தாவின்று உதவும் பண்பின், பேயடு

கணநரி திரிதரும் ஆங்கண், நிணன் அருந்து

செஞ்செவி எருவை குழீஇ,

.....

வாகை திணையில் கோலூர்கிழார் போற்றிப் பாடிய சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுக்கான பாடல் இது. இப்பாடலில், *பேயடு கணநரி திரிதரும் ஆங்கண், நிணன் அருந்து* என்ற அடிகளின் விளக்கமானது, பேயும் கணங்களும் நரிகளும் திரியும் இக்காட்டினில் ஊன் தின்னும் கழுகுகள் கூடியிருக்கின்றது என்பதாகும். இதில் அருந்து என்ற சொல்லின் பொருள் உண் எனும் ஏவல் வினை அல்லது வினையடிச் சொல்லாக இது எழுதப்பட்டுள்ளது. இது விகுதி ஏற்காமலே வந்துள்ளது.

பாடல் 395: அவிழ் நெல்லின் அரியல்!

.....

ஐயென உரைத்தன்றி நல்கித், தன்மனைப்

பொன்போல் மடந்தையைக் காட்டி, 'இவனை

என்போல் போற்று' என் றோனே அதற்கொண்டு, 30

அவன்மறவ லேனே, பிறர்உள்ள லேனே

.....

சோழநாட்டுப் பிடலூர்கிழார் மகன் பெருஞ்சாத்தனைப் போற்றி மதுரை நக்கீரர் பாடான் திணையில் பாடிய பாடலில், *'இவனை என்போல் போற்று' என் றோனே* என்ற வரிகளில் கூறுவதாவது, என்னைப்போலக் கருதி இவனைப் பேணிடு என்ற வகையில் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. இதில் போற்று என்னும் சொல்லானது பேண் எனும் வினையடிச் சொல்லின் பொருளை உணர்த்துவதால், இச்சொல் விகுதி பெறாமல் ஒருவரை ஏவும் பொருளில் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே இது விகுதியில்லா ஏவல் வினை.

வியங்கோள் வினைச்சொற்கள்

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வெகுவாக வியங்கோள் வினைச்சொற்களே இடம்பெற்றிருக்கின்றன. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் யாவும் மன்னர்களின் வீரம், கொடை, தனித்தன்மைகளைப் போற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது. வியங்கோள் வினைச்சொற்களானது ஒருவரை வாழ்த்த, பழிக்க, ஆணையிடப் பயன்படுவது என்பதால் இவ்வகை வினைச்சொற்கள் அதிகம் இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடல் 06: தண்ணிலவும் வெங்கதிரும்!

.....

ஆனிலை உலகத் தானும், ஆனாது,

உருவும் புகழும் ஆகி, விரிசீர்த்

தெரிகோல் குமன்ன போல, ஒரு திறம்



பற்றல் இலியரோ! நின் திறம் சிறக்க!

10

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைப் போற்றி காரிகிழார் பாடிய பாடாண் திணைப் பாடலில் ஒரு திறம் பற்றல் இலியரோ! நின் திறம் சிறக்க! என்ற வரியில் புலவர் அம்மன்னனின் படை, குடி முதலியன சிறந்து ஓங்குக என்று வாழ்த்தி பாடியுள்ளார். எனவே சிறக்க என்பதான் பொருள் சிறந்து ஓங்குக ஆகும். இந்த சிறக்க என்ற சொல்லில் க விசுதி (சிற+க=சிறக்க) என்பது வியங்கோள் பின்னொட்டாக இணைந்திருக்கிறது. எனவே இது வியங்கோள் வினையாகும்.

பாடல் 27: புலவர் பாடும் புகழ்!

வல்லார் ஆயினும், வல்லுநர் ஆயினும்,

15

வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி,

அருள வல்லை ஆகுமதி அருளிலர்

கொடா அமை வல்லர் ஆகுக

சோழன் நலங்கிள்ளியைப் போற்றி உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடிய இந்தப் பொதுவியல் திணைப்பாடலில் அருளிலர் கொடா அமை வல்லர் ஆகுக என்ற அடியின் பொருளானது உன்னை எதிர்த்தோர் அருளில்லாமலும் கொடுக்கும் நிலையற்றோராகவும் ஆகுக என்று அம்மன்னனின் எதிரிகளைச் சபிக்கிறார் அப்புலவர். இது சபித்தலின் பிரிவின் கீழ், க விசுதி (ஆகு+க) பெற்று வந்துள்ளது.

பாடல் 34: செய்தி கொன்றவர்க்கு உய்தி இல்லை!

சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயின்,

20

இமையத்து ஈண்டி, இன்குரல் பயிற்றிக்,

கொண்டல் மாமழை பொழிந்த

நுண்பல் துளியினும் வாழிய, பலவே!

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வழவனைப் போற்றிப் பாடிய ஆலத்தூர் கிழார் அவர்களின் பாடாண் திணைப் பாடலில், கொண்டல் மாமழை பொழிந்த நுண்பல் துளியினும் வாழிய, பலவே! என்ற அடிகள் கூறுவதாவது, இமய மலைச்சாரலில் மேகங்கள் பொழியும் நுண்ணிய மழைத்துளிகளினால் வளமைப் பெற்ற அந்நாட்டில் பல்லாண்டு நீ வாழ்வாயாக! என்று வாழ்த்தும் படி இப்பாடலை முடித்திருக்கிறார் புலவர். இதில் வாழிய என்ற சீர் வாழ்க என்ற பொருளைக் குறிக்க வாழி என்ற சொல்லோடு ய விசுதி (வாழி+ய) பெற்றுத் தோன்றியுள்ளது.

பாடல் 42: ஈகையும் வாகையும்!

தண்புனர் பூசல் அல்லது, நொந்து,

'களைக, வாழி, வளவ!' என்று, நின்

முனைதரு பூசல் கனவினும் அறியாது,

புலிபுறங் காக்கும் குருளை போல,

10



சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வழவனை நோக்கி வாகைத் திணையில் பாடிய இடைக்காடனார் அவர்களின் இச்செய்யுளில் களைக, வாழி, வளவ! என்ற அடியின் பொருளானது வளவனே! எம் துயர்களைத் களைந்து வாழ்வாயாக என்பதாகும். இதில் களைக என்ற சொல் துயர்களைக் களைத்திடு என்று ஆணையிடும் வடிவில் க விசுதி (களை+க) பெற்று வந்துள்ளது. பிறகு அம்மன்னனை வாழ்த்தும் படி இ விசுதி (வாழ்+இ) பெற்று வாழி என்று வந்துள்ளது. எனவே இவை வியங்கோள் வினைச்சொற்களாகும்.

பாடல் 51: ஈசலும் எதிர்ந்தோரும்!

.....

கவற்றோ ரன்ன சினப்போர் வழிதி

தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறாஅன் போரெதிர்ந்து 5

கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக்

கொடுத்த மன்னர் நடுக்கற் றனரே

.....

வாகைத் திணையில் பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழிதியை நோக்கி ஐயூர் முடவனார் எனும் புலவர் எழுதிய இச்செய்யுளில் கொண்டி வேண்டுவ னாயிற் கொள்கெனக் என்ற அடியில் கூறுவதாவது தனது வீரத்தோடு போரிட்டுத் தனக்கு இந்த நாடு வேண்டுமென்று அம்மன்னன் கேட்டால் அவனைக் கண்டு அஞ்சி எதிர்ப்புக் கூறாமல் எடுத்துக்கொள் என சொல்வார்கள் எதிரி நாட்டினர் என்று பாடியுள்ளார் இப்புலவர். இதில் கொள்க என்ற சொல் எடுத்துக்கொள்வீர் என்று கீழ் க விசுதி (கொள்+க) பெற்று வருகிறது. இஃது ஆணையிடும் பிரிவின் கீழ் வியங்கோளாக வருகிறது.

பாடல் 137: நின் பெற்றோரும் வாழ்க!

.....

செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந்!

சிறுவெள் ளருவிப் பெருங்கல் நாடனை!

நீவாழியர் நின் தந்தை

தாய்வாழியர் நிற்பயந்திசி னோரே!

15

நாஞ்சில் வள்ளுவனைப் போற்றி ஒருசிறைப் பெரியனார் எனும் புலவர் பாடான் திணையில் பாடிய செய்யுள் இது. இச்செய்யுளில் நீவாழியர் நின் தந்தை தாய்வாழியர் நிற்பயந்திசி னோரே! என்ற அடியின் பொருளானது நீ வாழ்க, உனது தாய் தந்தை வாழ்க என்பதாகும். வாழியர் என்று இப்பாடலில் இருமுறை வந்த அச்சீருக்கு வாழ்க என்னும் வாழ்த்தும் பொருளிலே வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லைப் பிரித்தால் வாழிய என்ற சொல்லோடு ர் விசுதி பெற்று வந்துள்ள வினைமுற்றாகப் பொருள் கொள்ளப்படும். இச்சொல்லானது வாழ்த்துதலின் அடிப்படையில் வழங்கப்பெறும் வியங்கோள் வினைச்சொல்லாகத் தோன்றியிருக்கிறது.

முடிவுரை

புறநானூற்றில் ஏவல், வியங்கோள் வினைச்சொற்களைக் கண்டறிந்து அவற்றின் பயன்பாடு இக்கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. வாகைத் திணையிலேயே இத்தகைய ஏவல், வியங்கோள் வினைச்சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளதையும் காண முடிகின்றது. ஏனென்றால், இத்திணையிலேயே ஒரு மனிதனைப் புலவர் போற்றிப் பாடி அவனுக்கு அறிவுரைகளை முன்வைக்கின்றனர். புறநானூற்றின் சிறப்புத் தகவல்களும் இவ்வாய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தெளிவான கருத்துப் பரிமாற்றமும் பண்பான உணர்வு வெளிப்பாடும் மொழியின் இரண்டு அடிப்படை நோக்கங்கள் ஆகும். இந்த நோக்கங்களை ஆகக் கூடிய அளவில் நிறைவேற்றும் ஆற்றலை மொழிக்கு வழங்குவதே இலக்கணத்தின் முதன்மைப் பணியாகும். தமிழ் இலக்கணத்தில் இன்றியமையாத பகுதிகளில் ஒன்று



ஏவல், வியங்கோள் வினைச்சொற்களாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் உணர்ச்சிகளை வழங்குவதற்கு இச்சொற்கள் வெகுவாகப் பயன்படுகிறது. முன்னிலையில் மட்டும் தோன்றும் ஏவல், வியங்கோள் வினைச்சொற்கள் மாணவருக்கு மிக எளிதாகப் புரியும்படி ஆசிரியர் கற்றல் கற்பித்தலில் புகுத்திட இப்பாடப்பகுதியில் மாணவர் சிறப்பாக விளங்குவர் என்பது திண்ணம்.

References

- Muthukumaran, P. (2003) Tamil Marapu, Varadar Publication, Srilanka.
- Puliyur kesigan. (2010) Purananooru Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Puliyur kesigan. (2012) Tholkappiyam (Eluthu, Sol, Porul) Saratha Pathippagam, Chennai, India
- Rajagopalachariyar, K. (2015) Ilakkana vilakkam: solliyal, Kannapan patippakam, Chennai, India
- Seeni Naina Mohammed, S. (2015) Nalla Tamil Ilakkanam, Ungal Kural Enterprise, Penang, Malaysia
- Siddharthan. (2017) Sweet Tamil grammar in easy Tamil, Narmatha patippakam, Chennai, India
- Sujata. (2007) Purananooru Oor Yeliya Arimugam, Uyirmai patippakam, Chennai, India

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author(s) 2023. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

Sharan Suklam AL, Navin GG, The usage of Eval and Viyankol verbs in Purananuru, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 4, Iss 1 (2023) 1-8. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2311>

